

Fanø

Fredag den 14. august – søndag den 16. august

Ø-tur sammen med MidtNatur

Fredag

Turen startede på Ølby station, hvor 14 stod på – herefter Ringsted station hvor resten af de 35 personer – alle med mundbind på – stod på. Morten kørte for sig selv, så vi var 36 alt i alt.

Første stop, bortset fra toiletstop, var Hindsgavl, hvor vi blev sat af ved Søbadet. Efter en smuk vandretur med skov og skrænter ned til Lillebælt, endte vi ved Galsklint Camping.

Efter at have indtaget den medbragte kaffe i det smukkeste solskin, gik turen til Kongeåen ved Tobøl. Dette sted er lige her, hvor den gamle grænse langs Kongeåen startede mod øst. Vores vandring langs Kongeåen gik mod vest, altså i det landskab, der altid havde været dansk. En smuk tur med meget nysgerrige kreaturer, der nærmest gik med snuden i hælen på visse af os.

Vi endte ved Skelhøj, en af bronzealderens mange gravhøje i området, hvor bussen samlede os op. Der blev studeret alt fra åens Storbladede Ranunkel til vandnymfer, og vi fik forklaret og vist forskellen på en but- og spidssnudet frø.

Efter en laaaaang ventetid ved Fanøfærgeren, nåede vi Nordby, med 5-6 sæler hvilende på en sandbanke ved havnen. Vi kørte direkte til Hotel Night and Stay - klokken var ca. 18, noget senere end beregnet. Dagen sluttede med en aftengåtur bag hotellet gennem Kikkebjerg Plantage med udsigt til Grønningen i den lune sommeraftens mørkning.

Lørdag

Efter planteparaden gik det med bussen til Sønderho, hvor vi blev sat af ved busholdepladsen. Målet var nu Hønen, Fanøs sydspids, med strandenge og vade. Der var ret lavvandet, så alle bevægede sig helt ud til vandkanten, hvor vadefuglene – kobbersnepper, hjejler, præstekraver og andre fugle blev studeret. Hvis man ikke ville have våde fødder gjaldt det om at holde øje med vandstanden, for tidevandet steg hele tiden. På turen ud til vandet blev der set på planter, Hindebæger, Ager-Svinemælk, Marehalm, Hjelm, rør og mange flere.

Efter et par timer var vi tilbage, og det var tid til på egen hånd at se på Sønderho, ikke mindst "havnen" der førhen var helt fri og dyb, men nu var sandet til – så at sige "indhegnet" af nyopstået land med en smal sejlrende, ud til havet. Sønderho er meget præget af det skippermiljø, der opstod i 1800-tallet med velbevarede gamle huse i små snørklede gader. Nogle nåede at besøge kirken og Silken med de mange smukke silkestoffer og andre nød en drink på en af cafeerne. Varmen var lige før frokosten ret så heftig, så det gjaldt om at finde et skyggefuldt sted til indtagelse af den frokostpakke, Annette fra Night and Stay, havde bragt til os på busholdepladsen.

Senere gik turen til Sønderho Gamle Fuglekøje – som er et specielt Fanø fænomen – dog med inspiration fra de frisiske øer, Holland og Belgien samt England. Det er en

kunstig sø, hvor vildænder trækkes til ved hjælp af tamænder. Fuglene lokkes med føde ind i tilstødende kanaler med net over, så de let kan indfanges. Den form for "jagt" er nu forbudt, men 3 af køjerne bevares for at vise, hvordan de så ud. Fra et fugletårn var der udsigt over engen og vadehavet mod Esbjerg. Turen ud til fuglekøjen gik gennem flad lynghede med både Hedelyng, Klokkelyng og Mosebølle. Jon fandt også Linnæa og Klokke-Ensian.

Egentlig var det meningen, at vi skulle vandre til Pælebjerg, men alle var ret så udmattede af varmen, så der blev taget en hurtig beslutning om at tage til Søren Jessens Sand for at bade. Bussen kørte til hotellet for at alle kunne hente badetøj og herefter til Fanø bad – et turistområde ud for Søren Jessens Sand. Nogle fandt hurtigt en iskiosk, inden turen gik til stranden. Søren Jessens sand er en sandtange, der hele tiden bliver større og større – så Fanø vokser så at sige hele tiden. Nogle af os valgte at gå en tur med Jon i den grønne bræmme, der løb langs klitkanten. Her var mange spændende planter, Torskemund, Krageklo, Strand-Fladbælg m.fl.

Efter strandturen var der afgang til hotellet, hvor dagen sluttede med aftensmad og hygge udenfor i den lune og lyse sommeraften.

Søndag

Turen gik efter den sædvanlige planteparade til området ved Pælebjerg, Fanøs højeste punkt på 21 meter. En vandretur på ca. 1,5 time gav os et godt indblik i, at Fanø er andet end fine brede sandstrande. Vi startede ved søen med de smukke Nøkkeroser og Flydende Vandaks. Nældens takvinge fløj smukt omkring, og nogle ivrige fotografer skød løs.

Fra Pælebjerg nød vi den smukkeste udsigt, man kunne tænke sig. Hvis ikke man i forvejen vidste, at Fanø er mere end vand og strand, så ville man opdage her, hvor varieret landskabet er med klitter, lynghede, klitplantage og også bunkers fra 2. verdenskrig, hvor Fanø var en del af Atlanterhavsvolden. Varmen var kun lige begyndt, så temperaturen var til at have med at gøre. Fuglene var begrænset – ikke lige højsæson, men vi fik dog set engpiber, måske hørt fyrremejse og fuglekonge. Af planter var der bl.a. Klokkelyng, Hedelyng og Nyse-Røllike.

Turen sluttede i Nordby, hvor der var tid til at gå rundt på egen hånd. Som i Sønderho, er det et smukt syn med de velbevarede gamle huse, små stier og "Slippe"er, der minder om Fanøs maritime storhedstid i 1800 tallet, før Esbjerg havn blev lavet. Men Nordby er også en by, der lever i dag, med flere og flere tilflyttere, der har arbejde på fastlandet, og som vil nyde den smukke natur. Efter frokosten på havnen, stillede vi op i færgekøen, måtte vente 1 time inden turen gik direkte tilbage til Ringsted/Ølby - kun med et enkelt toiletstop.

Alt i alt en oplevelses- og lærerig tur, hvor der også var tid til socialt og hyggeligt samvær, trods coronatidens mange begrænsninger. –

Ebba